

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR SZOLIDARIZMUS LAPJA

„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Egyes szám ára tagoknak . . . 10 fillér
Előfizetési díj egy évre . . . 2.— pengő
Intézményeknek, magánosok-
nak egy évre 20.— pengő

FŐSZERKESZTŐ:
PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22
Telefonszám: 30—0—92

Gangsztervilág

1. Előfizetés: jan. 1. hétfő.

Bankrablás, postarablás, betörés, tolvajlás, csavargás, kommunista mozgalomban való részvétel, öngyilkosság, turulmadarra való mázsás miatt elfogatott és elítéltetett X. Y. lakatossegéd és tanonc, cipészsegéd, asztalossegéd és tanonc, autoszereelő, borbélytanonc stb. *Csupa iparos.* A napilapok naponta öntik nevüket, el nem hagyván egy fél világot sem a legpontosabban megemlíteni ipari foglalkozásukat. A markóutcai fogház egyik cellájának egy csomó lakóját név és foglalkozás szerint felsorolták a minap és csak egy napszámot akadt köztük, a többi mind iparos. Az ilyen iparos fiatalok száma napról-napra nő. S úgy látszik, a rendőrségen s a börtönőrökön kívül *senki sem törődik*, senki sem foglalkozik velük. 1. Egész hivatalos közéletünk és a nem hivatalos társadalom szemet huny fölöttük, vagy *gunyos* és megvető szavakkal illeti őket. Milyen nehéz ennek a gangsztersorsnak a bélyegétől menekülni azoknak is, akik szerencsés családi körülmények között és jó munkahelyen élven történetek előre megálmodott céljuk felé. Hát még azoknak, kik mostoha körülmények között nevelődve, csakhamar munkanélküli napok törnek rájuk, kerékbetört élethivatással és sötétbe vesző reményseggel, tájékozatlannal, tépelődve állnak fiatal életük küszöbén. A *társadalmi számkivettség*, testi-lelki nyomorúság, az első baleset, büntett után sodródniak be a proletársorsba, a gangsztervilágba. 2. Ha keressük okait a nemzet egyik legdrágább rétege: ifjúsága bukásának, szomorú sorsának, mindjárt a gazdasági válságot szokták emlegetni. Mi, legénygyetiek, régen tudjuk, hogy ez a bizonyos gazdasági válság humbug. Mákony, amivel a tömeget bolondítani akarják. Az egész teremtett világ még mindig olyan hihetetlen tömegben teremti meg mindazt, amire az embernek szüksége van, hogy tizezer vaggonszám és százezer darabszám pusztítják, égetik a terményeket, hogy a megmaradt részt minél nagyobb üzleti nyereséggel adhassák el. Az ember értékelésében van a

válság. Az embernek a legközönségesebb árucikknél is alábbisorolásában. Az embernek a lelki élettől, az istenképmástól való elfordulásában van. A világ és az emberi életelől megtagadásában. Minden isteni, természeti törvénynek lábbal taposásában. Ha közelebbről nézzük és az egyénekben keressük az iparosifjúság proletársorsba való süllyedésének okait, elsősorban emlegethet-

és társadalmi intézményeket? Mire segéd lesz, már legtöbbször el is felejt, hogy szülei és testvérei is voltak, vagy vannak és saját maga családalapítási lehetőségei sem valami rőzsásak. Képzeltető, hogy nem jól kereső, vagy hébe-hóba dolgozó, vagy egyáltalán munkanélküli, lerongyolódott iparossegédnek mi lehet az ismeretköre, ahová bejut, vagy akik őt befogadják, vagy behálózják. b) Második ok: a *munkanélküliség*. Ennek az oka pedig elsősorban nem az, mintha nem tudna állást kapni, hanem az, hogy *nem tud*. Egbekiáltó bűn az, amilyen *szakmabeli tudatlansággal* kienge-

Processziók vonulnak a világ minden tájáról Kolping sirjához.

jük: a) a *családi élet* szétesettségét, *élzülleszt*. A családi tűzhelynek fénye és melege, honnan a kisgyermek az életbe mindent hoz, mindjobban csökken. A családi élet lelki, szellemi, erkölcsi, anyagi erőforrásai, melyek a gyermeket nevelik, tartják, elindítják, mindjobban kiüresednek. Már a fiatal lélek is legtöbbször *megértetlenül* áll a szülői ház küszöbén. Ha pedig már tanonckorban kikerül hazulról, hát vajjon hol találja meg ma az *otthonpótló* mestert, üzemet, gyárat, hivatalos

dik ezeket a fiatalembereket az életbe s amilyen *szakmabeli tudatlansággal* ezek maguknak nagyobb jólétet, több kulturát és társadalmi pozíciót követelnek. A *szakmabeli tudatlanság* teszi tehát, hogy munkájukban örömet nem találjanak és természetes azt, hogy vele nagy pénzeket keresni nem tudnak s ezek következménye a munka unalma s a munka gyűlölete. Sokszor már nem is akar dolgozni, ha lenne is alkalma hozzá. Faeérkődni, lődörögni, akciókonyháktól koldulóhelyekig. S aztán jön

Iparostársadalmi élet

2. Eligazitás: jan. 7. hétfő.

a lopással, betöréssel való próbálkozás. 3. Az iparososztály *társadalmi életének elpusztulása*. A tisztviselőosztály nem fogadja be. Hiszen még manap is azt a világot éljük, hogy tisztviselőállásba jutott fluknál és lányoknál megnezik, hogy ki volt apja, anyja. És ha az véletlenül iparos volt, hát kinézik mindenünnen. Az ilyen fiatal segéd legfőleg csak iparososztályának társadalmi életében találhatna védelmet, megőrzést, barátságot, lelkesítőt, elindítót, megnyugtatót, földülést, szorakozást. Az iparososztálynak *társadalmi élete* maholnap nullává válik. A nagyiparosok a kormányfőtanácsosságon keresztül átszűremlenek a magasabb régiókba, a középiparosok ipartestületben anyagiakért harcolnak s egy páran a kaszinókban, klubokban botorul fosztogatni engedik magukat. Társadalmi életet azonban már ezek is alig tudnak föntartani, a kisiparosoknak óriási tömege pedig anyagiakban és világszemléletben is sodródik a proletártömegek és proletársors felé. Hát akkor mi juthat osztályrészüll a segédnek?

Gondolatok

„Az élet nehézségeinek legyőzésére három szer van: a derű... a derű... a derű...” (Kempis Tamás)

*

„A jó asszony olyan a háznál, mint a napugár: semmit sem hoz és mégis minden gyarapodik alatta.” (Eötvös József)

A mult Eligazitásból láttuk már, hogy milyen nagy csapás a felvő iparogeneráció részére az iparososztály társadalmi és közéletének lassu elsorvadása. 1. *Társadalmi élet* a maga évszázados, mindig fejlődő, eleven tradícióval, divatjával, szentesítő vagy tiltó törvényeivel először keret, mely egybefoglal különben szerte-szétlélő lézengő magán-család- és közéleti dolgokban tájékozódni nem tudó, magán segíteni nem tudó egyéneket, osztályokat, tömegeket. Másodszor erőforrás. Ilyen *társadalmi életben* pattannak ki egyéni ambíciók, születnek elindulások, szerződnek ismeretek, keletkeznek összeköttetések, protekciók. Az ilyen társadalmi életbe való eleven bekapcsolódás szűl társadalmi, politikai vagy közgazdasági pozíciót, nyit új üzleti, anyagi lehetőségeket. Az egyénre is és az egész országra, nemzetre, faj, politikai, közgazdasági, kulturális, lelki megmozdulására, sikereire vagy tehetettségére is rányomja a maga bélyegét. 2. A nemesi életigényes tradicionálisan át- és továbbcipelte világszemlélete óriási akadályok annak, hogy komoly, tősgyökeres nagyfajú *ipari családok, cégek, fajtisza magyar ipari és közgazdasági vezetőség* kialakulhasson. „A paraszt a dolog, én magyar nemes vagyok!”... A magyar nemesség vagyonának elpusztulása után át-

biztosította egzisztenciáját a tisztviselőtársadalomba. Hát a régi jobbagy- és polgársors részeseinek is manap az az egyetlen vágya, hogy utának mehessen a *tisztviselőtársadalomba*. Mert csak az az „ur”, aki ebbe az osztályba tartozik. S a magyarnak elsősorban nem az kell, hogy teremtsen, alkosson, munkájában öröme legyen, hogy független legyen, hogy senki előtt ne kelljen hétrét görnyednie, hanem, hogy az ugynevezett „uri osztályhoz” tartozhassék. István gazda a fiaik közül az egyiket bádogosnak adja. Hogy hát emelkedjék a ranglétrán. Ő maga és gyermeke azonban megmarad a paraszti sorban s a földművelés szeretetében. Paraszti háza, cége, földje vagy megnövekedve, vagy többé-kevésbé megcibálva azért él és folytatódik évtizedeken keresztül. Bádogosnak adott fia azonban fölszabadul, eljön Pestre segédnek, itt mester lett, mert lenni ma már nem igen lesz, fiaiban és lányáiban azonban már *menekül ki* az iparos-brancsból: fiából feltétlenül tisztviselőt csinál és lányát csak tisztviselőhöz, nyugdíjashoz adja nőül. Üzleti céget még meg se alapozta, máris gyűlölettel *menekül* tőle. Óriási nemzetgazdasági és nemzeti társadalmi, magyar faji kárára az országnak, átkára egy meg nem születő, ki nem alakulható ipari társadalmi közéletnek és végzetes

TÁRCA

Az arab város titka

— Ugrin József, Szahara. —

A szaharai arab városok közül, — ha ugyan használhatom ezt a kifejezést, — legérdekesebb Ghardaja, 423 km távolságban Algertől. Főhelye a két oázis körül épült hat kis városnak (Melika, Guerara, El-Atefv, Bov-Noura, Berrien, Beni-Izgen). A legérdekesebb Beni-Izgen. A szent város. Lakói mozabizták: orthodox mohamedánok. Halálos ellenségei az uj-mohamedán vallású araboknak. Természetes, hogy itt tartózkodásunk alatt a várost is meglátogattunk.

Piszkos kis városka ez a szent város. Lusta, dologkerülő lakosok heverő helye. Szűk, nyomott levegőjű utcáiban nem a legnagyobb biztonságban mozog az európai. A város közepén áll a vásártér. Kereskedők járnak a kis csoportokhoz. Kínálatják szegényes áruikat. Legszebbek a szőnyegkirakatok.

Rettenetes láрма, számbárbócs. A kut körül verekedő arab gyerekek. Európai fülnek szinte kibírhatatlan.

Délután hat óra van. Halljuk az imára hívó müezzin szavát. Mindenki a mosquée tornyára figyel. Együttal figyelmeztetés is. Távonzunk kell. Cigarettaízni nem szabad. Epp így tilos 6 órán tul Európáinak

vagy idegennek a városban tartózkodnia.

Nem szabad, mondják ók. De nem azért jöttünk mi, nem azért vágunk neki a Szaharának, hogy semmit se lássunk. A gondolatot most is hamar tett követi. Pár perc alatt vezetőnk jóvóltából, ki nem győzte eleget esőválni a fejét, átvedlettünk „arabokká”. Persze ugyancsak hiányosan voltunk felöltözve, mert hiszen a gazdánk is kellett valamit hagyni. Ily formán hárman osztózkodunk egy öltözetben. Nem baj. Azért fiatal az ember, hogy a kiesi-ségekkel ne törődjék. Az ötletpompás volt. Vidáman indultunk. Egy kevésbé figyelt pillanatban besurranunk a legközelebbi szük utcába. Igazán szűk, alig mozoghat benne két ember.

Hátul halljuk, amint a nehéz kapuk becsúsznak. No most már csak benn volnánk s ha másként nem, hát itt töltjük az éjszakát. Reggel szépen kisértálunk.

Az utcán egy-két erősen lefátyolozott női személy haladt át. Mással egy lélekkel sem találkoztunk. Minden mozdulatlan. Bátorak voltunk. Ezekből ugyan nem félhet senki. Egyből be vannak bagyulálva, csoda, hogy meg nem fulladnak. Csak éppen annyi rést hagynak ki fejünk-dőjükön, hogy az utat lássák.

Lassan, óvatosan megyünk a vásártér felé. A kis pacter zsufolásig megtelt hívőkkel. Mindegyik előtt ledobva hever nadrágja és papusza. (Bármennyire is különösek teszik, de ez így van. Mikor az arab imádkozik, leveti nadrágját. Ott

van mindegyik előtt papusza mellett.) Fennhangon imádkoznak. Közben-közben háromszor meghajolnak.

Észre sem vesznek, már is köztük ájtatoskodunk...

De a hajlongás! Ez nem sikerült. Előre sejtettük, hogy itt hiba eszünk a számításba. Ahogy ott mi is elkezdtünk hajlongani, a burnusz rövidnek bizonyult. Sietve emelgetük kezünkben az elrejtett eszünk, mert hiszen meztőláb voltunk. A hajlongás megvolt. De az utánzás nem volt tökéletes. Bármennyire is sandítottunk jobbra, balra, a hívő sereg valami hibát neszelt. Valóban megvult az ok erre a hajlongáson kívül is. A felhúzódott rövid burnusz minden egyes áhítat aktusnál teljes nagyságában látni engedte jólszabott bricseszűnkét.

— Valami mozgolódást neszelek, — szól halkán Charles.

— En is mormogást hallok hátunk mögött, mondtam sokat jelentő pillantás kíséretében.

Később, vagy mondhatnám minden meghajlás után erősödik a zugás. Már többen hátra is tekintenek. Tyú, bajok vannak a kréta körül! A gyanakvó pillantásokból azonnal megértettük, hogy itt nem vagyunk szívesen látott vendégek. Kezdünk feszengeni. Minden következő hajlásnál egy-egy lépést hátrafelé irányozunk. Most a tömeg térdre ereszkedik. Mi térdelve is folytatjuk a visszavonuló politikát...

Ellillanni, mig ki nem tör a botrány. Gyorsított menetben hátra. Ez hozta ránk a szerencsétlenségét.

csapásaként országutakon hullott levélként elrohadó, igen nagy erőket magukban rejtő fiatal magyar tehetségeknek. Az Országos Központi Katolikus Legényegylet 1856/57. évkönyve szerint körülbelül 1000 iparossegéd iratkozott be az egylet tagjává, a legnagyobb rész ilyen születési helyű: Szilézia, Csehország, Ausztria, Morvaország, Németország, Olaszország. A magyar fajú gyerekek legnagyobb része a dunántúli németajku családokból verődött fel. *Német. Német.* Hogy a mesterek mind nemetül beszéltek, hogy az egész Buda mind német volt s hogy még manap is igen nagy tömegben németül beszélnek, az közismert. A budapesti nagyobb iparosok, kereskedők, kiknek üzlete apáról-fiúra öröklődött, ebből a német világból hajítottak ki. S amelyik cég még az utolsó tíz esztendő is kibirta és a kormányfőtanácsosságon keresztül nem távozott el a halhatatlanságba, annak a főnökei még manap is németül beszélnek. 3. Hogy ilyen állandó tradíciókat hordó és folytató, egészen biztos alapokon nyugvó és élethivatásának megfelelő speciális, kulturális, társadalmi és közéleti mozgalmakat teremtet, ápoló és abban élő magyar fajú, magyar nyelvű iparososztály nem fejlődhetett ki, annak igen nagy oka az a szomorú magyar fajú tulajdonság, amely rettenetesen szereti a testi kényelmet s épp ezért nyügnök érzi a szellemi megmozdulásokat, erőfeszítéseket, utálja a kizárásokat, újításokat, célkitűzéseket, elgondolásokat, csak a testi

életnek és ösztönös vágyainak legyen meg a kényelme, a maga mindennapi pohara. Spekulálni, fürge- nek, leleményesnek lenni, üzletek után lötni-futni, szakmámat üzleti alapokra fektetni, szakmámat megtanulni, modernizálni, a világ rettenetes technikai tempójával fejlődést tartani: azt inkább átengedjük

nem magyar fajú testvéreinknek. S a legnagyobb hibás a „nemesi szemlélet”, amely a helyett, hogy ránevelné a magyar fajt a modern kor s nemzeti függetlenség emez egyik legfontosabb tulajdonágára, kiközösíti magából az ipari, kereskedelmi hivatást s azokat az embereket, kik erre adják fejüket.

Szabóky Adolf

3. Eligazitás: jan. 14. hétfő.

Kolping Adolf a Katolikus Legényegylet megalakításával nem menhelyt, otthont akart csak első sorban adni a vándor iparosiegények részére, de Marx-szal egy helyről, egy napon, egy órában indulván, vele együtt nagy *társadalmi reformot* akart előkészíteni és megvalósítani ugyanazzal az osztállyal, amellyel Marx is kezdte: a vándorló iparoslegényekkel. *Szabóky Adolf* piarista tanár, a magyar legényegylet megalapítójának élete, működése, célkitűzése, eredményei pedig elhatározóan megkövetelik a katolikus legényegyletektől, hogy a magyar iparos osztály társadalmi, közéleti munkájában eleven részt vegyen. Nem beszélve arról, hogy a katolikus legényegyleti nevelés végső célja: a magyar társadalmi élet — elsősorban természetesen a magyar iparostársadalmi élet — részére *közéleti vezetőket nevelni*, az iparososztály társadalmi életének

munkálásában termi meg *gyümölcsseit*. *Szabóky Adolf* 1821. szeptember 9-én született Budán. Piarista rendbe lépve, Vácot, Nagykanizsán, Nyitrán, Szegeden, majd Kolozsvárot tanárkodott, 1850-ben előjáró Budapestre helyezték s ettől kezdve élete — tanári, tanügyi, irodalmi foglalkozáson kívül — szakadatlanul főleg Budapest iparosági társadalmi, közéleti, szakmai megszervezésében és az iparoságnak nyelvében is magyarrá tételeben és tösgyökeres magyar fajú fiatal iparogeneráció nevelésében telt el. Munkáját az 1856-ban megalakult Országos Központi Katolikus Legényegylet előnöki állásának elfoglalásával kezdte. A munkásságát akkoriban nálunk épp úgy, mint Európa többi államaiban a *társadalmi mostohagyermek* volt, lakása füstös lebuji, környezete nyomor, mulatsága erkölcselenség. Már az inas lelke is meg volt fer-

Egyik vigyázatlanul hátrafelé irányított mozdulatnál érzem, hogy igen puha talajra találtam. Megszéppentem. Nem tudtam hirtelenében, mit csináljak. Előve, hátra nézek? Visszahúzódjak? Vagy hagyjam? Hátha az áhitatos arab a próféta áldó kezeinek véli nem éppen esőkolgatórsá méltó lábamat. De ez csak az ijedség jótékony önámítás...

A tények mást bizonyítottak. Pardon-t ugyan nem mondtam, de méltó volt a válasz, mely arab-finomsággal dühös rugásban nyilvánult. Hátulról mellbe, illetve lejjebb... Mint a villám, jött a következő gondolat. Uccu neki, vesd el magad. Még nem késő. Egy pillanet alatt hónunk alá kapjuk a felszerelést s eszevesztett iramban keresztül gázolunk a meghökkenett hajlongó arabokon. — Charles! Neki a szük sikátor-nak!

— Rohanjunk, mert... Nagy zürzavar, kiabálás. Vissza se tekintünk, észnélkül rohanunk.

— A falakat, a falakat megkeresni...

— A kapu itt... De zárva!

A hátunk mögött már közel halljuk a nagy kiabálást, dübörgést.

— Ki ebből a piszkos labirintusból, — kiáltjuk líhegve egymásnak.

Ha egy csapat véletlenül élénk vedődik, végünk van... Védekezni lehetetlenség az egy méternyi széles utcaóban. Még jobban összegöngyölöm a burnuszt és még jobban nyargalok a bajtárs után. Charles jobban bírja az iramot, mint én. Pedig születésem óta sohasem éreztem ennyi

erőt végtagjaimban. Mi ehhez a legnehezebb futball lefutás? Kezemben a két sulyos eszima és vágom a szellet a bajtárs után. Lévegesen jobban bírja hosszú lábaival...

— Már a sarkunkban vannak. Mi lesz? Villan meg a gondolat.

— Hé, Jusuf! Itt a fal. S már el is tűnt a hatalmas fal mögött.

Végre! A eszímakat előredobom...

Egy esoda nagy ugrás, kapaszkodás...

— Vigyázz! Tele van üvegdarabokkal a fal pereme! — hallom kívülről.

— Már késő!

Nyilaló fájdalmat érek a karomban. Elöttem meredek hegyoldal.

— A hét-fán-fityülőjét, mit csináljak?...

— Egy jól irányított furkósbot megadta a választ. Mint a kicsuszott lisztes zsák pottyantam le. Azt se mondtam, hogy nyekk. Szó nélkül szedtem a sátorfámat és kerekelt oldtam a meredek hegyoldalon. Csuda érzékenység fogta el a hátam, de nem volt idő okát vizsgálgatni. Neki egyenesen a pálmaerdőnek. Rohanjunk, még csak a titokzatosan zizegő lombok között néhány pillanatrai tanácskozást tarthatunk. Aztán újra neki. Keserves percek következtek. Süri, ismeretlen erdőben botorkálunk.

Hová, merre visz utunk? Azt én éppugy nem tudtam, mint a bajtárs. A rendes utra nem mehettünk. Mit csináljunk, ha valakivel találkozunk. Hiszen semmi fegyver sines nálunk. S egészen bizonyos, hogy a fanatikus arabok lesben állnak.

Hosszu, céltalan bolyongás után merész elszántsággal irányt veszünk. Neki a hegyeknek. Mint a zergék, szikláról sziklára mászunk. Szakadékos völgyekben lapulva keressük a hazavezető utat... Csak világosabb lenne!

Öreg cimboránk, a Hold szán meg végre bennünket. Sápadt fényével ránk mosolyog, mint ott messze a Nagyalföldön szokta. Megállítjuk a helyes utirányt... Ujra futólépés. Macacsul vérzik a karom... Megint becsavarom... A bajtárs is összeviszva van vadgosva. Föllesleges a részvényt nyilvánítás. Nem tudom hány óra lehetett, mikor ismét megpillantottuk Ghardaiát.

— Kijátszottunk veletek, kánya arabok, — jeleztük egy-egy mély sóhajással mindketten. És boldog léptekkel mentünk haza.

Az éjféle nap ezüst sugaraiban fűdőző hóféhér Ghardaiá, zord sziklával, sötétzöld pálmáerdőkkel körülveve oly pazar látvány...

A két megmenekült bolyongó szemcszája eláll. Mily nagy az Ur, a földi szépségek alkotója?... Mi ránk is van gondja. Hála érte.

Egyszerre elfeledtünk mindent. Fáradság, ütés, verekedés mintha nem is lett volna igaz. Elröpült, mint a rossz gondolat.

Valami kimondhatatlan furesa, küllönös érzés kerit hatalmába és tart hipnotikus karmaiiban. Nagyon jól tudjuk, mi ez. Később még többször visszatért hozzánk ez a büvös érzés, amit nem is tudok meghatározni másként, mint ezzel a szóval: „Afrika”.

tözve, a legény pedig elaljasodásnak indult. Ezeket kezdte meg Szabóky Adolf átgymni, valósággal újjáraterteni. Főlegesen bennük az *emberi* méltóság öntudatát, szívükbe írni az Isten gondolatát. Ennek elérésére azonnal hozzáfogott másik nagy tervének megvalósításához: az ifjú iparosnemzedékben az *iparos önérték* fölbresztése és megszilárdítása után segítségükkel a tisztességes és becsületes *magyar ipar* megeremése. Itt elsősorban az iparosoknál akart érdeklődést kelteni a magyar ipar termékei iránt. Ezért elnökségének ideje alatt majdnem minden második évben *munkakiállítást* rendezett. A fényesen sikerült kiállítások felbresztették az iparoslegények tettvágyát, fényes elismerést szereztek számukra és alapját vetették meg nemcsak sok iparoslegény szép jövőjének, de a későbbi évek országos munkakiállításainak is. A 70-es évek elején magyar iparról, a magyar ipar hódító életképességéről még alig lehetett szó. Nem volt szervezve az iparügy, nem volt érdeklődés a magyar ipar iránt és ami a legszomorúbb: alig volt magyar iparos. Ha mások is dolgoztak ennek érdekében, azonban bizonyos, hogy a leggyakorlatibb és legbiztosabb talajon Szabóky haladt a kitűzött nemes cél felé. Nemcsak szónokolt, javaslatokat szerkesztett, de 25 esztendő munkáját becsülettel, szakmájukban tökéletes iparosokat nevelt, azután önállósított, az iparostársadalomba vezetőnek elhelyezett, majd a nagy magyar társadalmi életbe bevezetett. Az abszolút becsületesség és a feltétlen ipari szak tudás mellett még egyet feltétlen megkövetelt fiatal mestereitől Szabóky Adolf, akik mellé hatalmas pártfogóiból, előkelő és gazdag barátaiból és iparos társadalmából összehozott szervezet odaállította támogatásul: a *magyar nyelv tudását* és magyar haza szeretetét. Nagy dolog volt az akkori *német világban*. Akárhányszor kintette magát annak, hogy kegyvesztett lesz a hivatalos körök előtt.

Dr. Schulte kardinális aláírja a Kolping szenttéavatását kérő könyvet

A magyar ipar legyen szívben, érzelemben és szóban is magyar! — ez volt a jelszava. Egy évtizedes munka után hatalmas gárda övezte körül: a régi mesterek legjobbjai, lelkes, értelmes, szakmában elsőrangú fiatal generáció. Most aztán Szabóky nekilátott az iparosztály társadalmi élete megszervezésének és a nagy magyar közéletbe való bevonásának. Kezdeményezésére és sok-sok utánjárására megtörténtek az első *iparkiallítások*: 1872-ben Keeskeméten, 76-ban Szegeden, 79-ben Székesfehérvárott. Hazánk ipari történetében korszakalkotók voltak ezek a kiállítások. Itt lépett ki hódítóan, versenyképesen a magyar iparos s a magyar ipar, amiről azelőtt még beszélni sem lehetett, egyszerre tényezővé vált. A királyi kegy a Ferenc József-rend lovagke-

resztjével, majd később vaskorona-renddel tüntette ki. A székesfőváros megválasztotta képviselőjének, felkérve őt a főváros iparügyeinek irányítására. Atvetve az iparostanoncok iskolai kiképzése felett való felügyeletet, 1872-ben megalapította a főváros iparostársadalmi életének első hivatalos szervét: a *fővárosi iparoskört*, majd 75-ben az ország első *iparegyletét*, amely elnökvé is választotta. 1880. július 22-én halt meg. A székesfőváros öríasi temetési pompával kísérte a Kerepesi temetőbe disztrihelyére. Az akkori újságok csak a Kerepesi uton felsorakozottak számát százezerre teszik.

Örökségül és kötelességül Szabóky Adolf hagyta ránt a magyar iparostársadalom életének minél önfeláldozóbb, minél lelkesebb munkálását.

Epiphania

4. Eligazítás: jan. 21. hétfő.

A mindennapi életben Vízkereszt ünnepekorének nevezzük a január 6-tól a nagyböjtt kezdeteig terjedő heteket. Ez ünnepek hivatalos egyházi neve: epiphania, *kinyilatkoztatás*. Isteni kinyilatkoztatás a kis Jézus jászolánál térdeplő három napkeleti király útján az egész világ részére. Mit értünk mi az Ur Jézus jászolánál történt isteni üzenetből? 1. Az *Isten fia emberré* lett. „Es az Ige testté lón és mi köztünk lakozék!” A második isteni személy emberi alakot vesz föl, harminchárom évig emberi életet él, emberi módon jár-kél közöttünk, beszél, tanít, gyógyít, bűnöket feloldoz, bűnök megocsát, halottakat feltámaszt. *Isten emberalakban*, Isten emberi szájjal, emberi kézzel hirdet, vigasztal, megocsát, segít, támogat, meggyógyít, föltámaszt. Így van ez manap is. Az Isten nem közvetlenül működik rendszeresen angvალai útján, szentek megjelenésével, saját maga láthatóvátételével, hanem másodrendű okokkal csinálja a megváltást és a világ történetét. Manap is *embereket küld* segítségül. *Emberek útján* szól hozzánk. A szentek emberi tevékenysége útján, sokszor porladó testrészeik útján tesz esodákat, ad segítséget. Krisztus a megváltást emberek útján teszi megfoghatóvá, láthatóvá. Emberekből álló egyházat tesz látható másávé. Emberekből lett Péter-utódokat, papokat tesz Isten üzenetének, az Evangélium törvényeinek, a megváltás kegyelmeinek hirdetőivé, közvetítőivé, kiosztóivá. Isten az emberek útján és az emberekben élő istenképmás megnyilvánulásaival jár köztünk a világban. 2. Az Isten *Fia emberré* lett — hogy az ember fiát megint *Isten fiává* tegye. A megváltás kegyelme tehát Isten fiává tesz mindannyunkat; Istenhez hozzátartozók, Isten hirdetői vagyunk tehát nemcsak teremtet emberi testilelki életünkkel, mint a teremtet esodája, a teremtet világ kicsi mása és a teremtet világ ura. Nemcsak isteni sors-osztályosok vagyunk istenképmás lelkünkkel, Istenrel boldog együttesben töltendő örökké-

valósággal, hanem Isten-üzenet, Isten-küldötték, Isten hirdetői vagyunk, mint Isten-fiak. Az Atya által teremtetünk, a Fiu által megváltattunk, a Szentlélek által megszentelttünk, vezetettünk és kormányoztatunk, a Szentháromság birtokának a peesétje van rajtunk, a Szentháromság működésének az eredménye az életünk, gondviselése a sorsunk, dicsőség testi, lelki, főleg akaratbeli élettevékenységünk. Kérdézzük magunktól: *tényleg vagyunk-e ilyen Isten-dicsőség*, Isten-hirdető, Krisztus megváltó kegyelmeinek emberekhez juttatásában résztvevő, segítő eszköz? *Vagyunk-e Isten-üzenet*, segítés, Istenből küldött kegyelem, Isten hirdetés, imádkozó, Isten engesztelő mások, embertársaink részére? *Apám, anyám, testvéreim részére?* Barátaim, műhelyem, sorstársaim, egyházközösem, falum, házam részére? *Istenre* gondolnak-e embertársaim, az Evangélium törvényeire, arra, hogy: *jó katolikus* módon élni és eselkedni akkor, amikor engem látnak, hallanak, amikor én beszélek, eselekszem? *Vagyunk-e mi főleg gyermekek, fiatalok szülőink, családi otthonunk részére* az, amilyen Krisztus volt a názáreti szent otthon részére? *Vagyunk-e mi fiatalok, tanoncok, segítők, fiatal mesterek olyanformák, amilyen tanonc, segéd, fiatal mester volt Krisztus, szent József oldalán, szent József részére, szent József műhelye, üzteltőre részére?* *Vagyunk-e mi fiatalok és leszünk-e mi olyanformák, társadalmi szereplők, főleg vezetők a közélet, elsősorban az iparostársadalom és az egyházközösem közélet részére, ahogyan Krisztus járt-kelt, beszélt, tanított, szerepelt, vigasztalt, hároméves nyilvános életében, a farizeusoknál meg a szegény emberek részére is?* 3. *Vagy nem ez, vagy nem ilyen Istenkiadás vagyunk a világ részére, hanem épp ellenkezője?* Szavainkat, eselekedteinket, tetteinket, káromkodásainkat, bűneinket, züllöttségünket, Is-

tentől elfordultságunkat látván, nem ijedeznek-e tőlünk? Nem vagyunk-e rossz példa? Másokat is Istentől elfordítók? Jaj a *botránkoztatóknak!* Jobb lett volna, ha mindjárt malomkövet kötnek a nyakára és a tenger mélyébe süllyesztik! Az új esztendő első hónapjában ezek legyeknek komoly gondolatai és mérlegelés tárgya minden intelligens legénygyuleti tagnak, ki magát valóban istenképmásnak, örökké élőknek tudja és tartja.

Édes kicsi Jézus

5. Eligazítás: jan. 28. hétfő.

És az Ige testté lőn! És a gyermek Krisztus alakjában a világra küldött. És az Isten gyermek alakjában a családra, szülőkre. Az Isten gyermek alakjából, szeméből, ajkából mosolyog, hint boldogságot, áraszt isteni kegyelmet a szülőkre. 1. A megkeresztelt gyermek Istenajándék, a legjóságosabb, legbiztosabb örök boldogság, mennyország-birtokos. A megtesztült mennyország-darabka piheg a bölésőben a szülők között és a szülők részére. a) A gyermek azt jelenti, hogy a teremtő Isten teremtői tevékenysége hatalmának egy részét és legszebb részét az embernek adományozta, hogy ő is teremthessen a gyermekben nem mulandó, elporló világokat, de örök-életű Isten-sorstársakat. b) A gyermek jelenti, hogy a teremtő Isten gondolatai, a teremtett világ törvényei a szülők útján a szülők, a világi, Isten részére érvényesültek. Jelenti, hogy a szülők az Isten által eléjük tűzött életeit felismerték és teljesítették. Jelenti, hogy a szülők az Isten által egész testükbe, lelkükbe, egész emberjébe ivoltukba teremtett boldogság-igényt felismerték, megtalálták. c) A gyermek jelenti az apa, anya, család részére, amit a kis Krisztus jelentett a boldogságos Szűz Mária, szent József, a názáreti ház, szent József szakmája, üzlete részére. d) A gyermek jelenti a szülők részére az emberi életét megvalósítását, az emberi élet értelmét, a földi munkának, hivatásnak a célját, a szülők egymáshoz való viszonyának értelmét, tartalmát, biztosítékát. e) A gyermek az Isten előtt való elsőszámúnak egyik legfőbb és legelsőbb pontja; a természetes földi életnek a jutalma, vígszatalója, főleg öregkorban támasza, nyugdíja. f) A gyermek az Isten-képmás a szülők kezébe adva. A gyermek a mennyországbeli aranygöngy tisztaság és érintetlenség a

szülők gondjára bízva. A gyermek a szülők életének, testi-lelki egészségének, hajlamainak, ajkuk formájának, szemük színének öröklője, folytatója, továbbadója. A gyermek a szülők által történt örök életre való elindítás, elindulás, Isten-képmás kialakítás, szentélevés, vagy tudatlan, csekélyhitű, kicsi mélységű, gyarló, bűnös, elesett szülők miatt Isten-képmás torzó, önmaga és Isten részére szerencsétlenség és szülőknek lelkiismeretfurdalás, örök büntetés. 2. Vizsgáljuk meg *szülő*ket, magunkat: így vártuk, kezeltük, tekintettük, tekintjük-e gyermekeinket? Gyermekeink bölésőjénél valóban angyalok mosolyogtak-e, örülvén az új örökéletnek, Isten angyalnak. Nem ólálkodtak-e bölésője körül a Herodes-küldöttei: bábaaszszony, patikus gyilkosok, hogy a keletkező Isten-képmást, a kis Krisztusnak emberi utódját meggyilkolják? Értik, tudják, érzik-e a szülők, hogy gyermekeikben van hozzájuk legközelebb az Isten-üzenet, Isten-szegecs, Krisztus-kegyelem? Megbocsátás, földi és örök boldogság? Ugy tekintik, érintik, védik, nevelik gyermekeiket, mint a kis Krisztus utódait, Isten-küldött angyalait, rájuk bízott kincset? 3. És mi, gyermekek, *hatalok*, tudjuk-e, hogy az Ur Jézus gyermeksege, fiatalsága, példája útján kell járunk a szülők között? a) Ugy élünk-e 30 évvel közöttük, részükre, számukra, ahogy a gyermek Jézus csinálta? Vagyunk-e a szülőknek Isten-üzenet, Isten-szegecs, Isten-kegyelem, vígszatalás, jutalom, boldogság, támogatás, nyugdíj, örök boldogságra átsegítes? b) Ugy élünk-e, hogy komolyan

előkészüljünk általa jövőendő család-alapításunkra, *jövendő apai*, anyai szerepünkre. Család-alapításnak, isteni tevékenységnek leszünk részei. Ahhoz nem lehet szentségtelen, avatatlan kézzel hozzányulni. A szülői szerep: Istenképmás nevelői, örökélet-elindítói szerep magunkat előkészíteni, kifejleszteni, tökéletesíteni kell. Testünket, lelkünket, szokásunkat, hajlamainkat, egész emberi mivoltunkat úgy ismerni, becsülni, féltetni, védeni, fejleszteni, tökéletesíteni, hogy az nemcsak visszafelé, elmúlt generációkra jó, eredmény, áldás, folytatás, hanem előre is minden árnnyalatában átöröklés, kegyelem, földi és örök boldogság, ne pedig átok, boldogtalanság legyen. 4. A gyermeki és szülői egybekapcsolódottság az egész földi létben megmarad, az egynapos gyermek és harmincéves szülő épp úgy gyermek és szülő, mint a harmincéves gyermek és a hatvanéves szülő. A viszony és köteleesség a földi élet legvégső percéig megmarad. Ime, a kis Krisztus bevonulása életünkbe gyermekeink létében és életével.

Kolping életrajza. Minden újonnan jelentkező tag ezt kapja legelőször a kezébe! Az *ujonckotatás* is ezzel kezdődik s ez a könyv legyen egyik fő anyaga. A dékáni irodák tartsanak pár darabot mindig raktáron.

Manréza. Február 22-én este legénygyuleti tagok részére 3 napos lelkigyakorlat kezdődik. Hihetetlenül kedvezményes ár: 4.—Pamajd négy napra. Jelentkezés sürgősen a Központban.

Egyesületeink életéből

Eger (Egri főegyházmege). Az egyesület elnökének: főt. *viléz Subik* Károly praelátus-kanonoknak meghívására dec. 6—10. között felejtethetelen öt napot töltött Egerben a Központ elnöke; főt. *Pintér József*. Esténként karácsonyi *szentgyónást és tagfelvételt* előkészítő szentbeszédet tartott. December 6-án az egyet templomában szentmise közben ünnepélyes keretek közt vett fel 50 új tagot, akik a szentmise alatt közös szentáldozáshoz járultak. December 7-én délután a *Mesteregylet* programkészítő nagygyűlésén beszélt az új társadalmi rend alapjairól s benne az iparosostály jövő szerepéről s elhelyezkedéséről. December 8-án az egyesület *kulturáldélutánján* a családról beszélt kitűnő s minden számmal a család gondolatát szolgáló műsor közepette. December 9-én délután a szeminarium nagynevű rektorának: főt. *Ivanovich* Emil kanonoknak meghívására a *szeminárium* összes növendékeinek tartott előadást a munkásifjúság praktikus megszervezéséről; este pedig az egyet *hétfői* családi estjén vett részt. Meglátogatta a nagy külön traktusban tanyázó *tanoncokat*, végigjárta a házat s átnézte az egyet ügyvezetését, pénztársamadását. És mindezek után levonja a tanulságot: 1. Örömmel, hálával és szeretettel emlékezik meg főt.

Kusner István II.-elnökről, ki a ház egész anyagi, kulturális, lelki komplexumát oly kitűnően s annyi eredményhozáon kézben tartja. Meg kitűnő tisztviselőkaráról: világi elnökeiről, titkáraitól, dékániaról. 2. A ház — bár állandóan nagyon igénybe veszik: tagok, cserkészek, tanoncok vendégek — jókárban tartott, tiszta, jól fűtött. Különös örömmel láttuk a mintaszérien vezetett *pénztárkönyveknél* a nyomtatott különféle számlablankettakat. A ház nem üres, izjesztó menhely, hová pénztelenségük miatt néha besavanyodnak a tagok, de eleven, fiatal *élet pezseg* benne s legénygyuleti szellem. Minden megnyilvánulás *telt házu* volt, sőt zsufolt. A mesteregylet gyűléseit így töltötték meg a mesterek, a tagok a hétfői estét, a tanoncok a nagy tornatermet, hol egy igazgató vezetése mellett gyűléseztek és szórakoztak. A vasárnap kulturáldélutánra pedig nem lehetett bemeni, de még az ajtó közelébe sem, mert a hatalmas teremben s ajtóinál már mindenütt heringmódra préselődött a közönség. Az eleven élet természetesen *pénzt* is önt a legénygyulek kasszájába.

Szödliget (Vác egyházmegye). Nem az országos felvonulásoknál, díszgyűléseken, kitüntetések és megkülönböztetések viselésében,

ORSZÁGOS SZÖVETSÉGUNK
EGYENSAPKA KÉSZÍTŐJE

TÓTH JÁNOS

BUDAPEST, VII. KERÜLET,
ROTTENBILLER U. 20-22

Kidolgozásban és árban vezet!

esetleg diszbeszédnek kivágásában katolikus, de szívben, lélekben, eleven hitben, az Ur Jézus, apostolok példája szerinti cselekedetekben katolikus világi apostol-ideálunk dr. Jantsits Tibor miniszteri titkár, szödligeti együletünk világi elnöke, Melyik miniszteriális ur tenné meg, hogy Pestről kidőcögjön szerdánként Szödligetre, ott egy kis szobában összeüljön a többé-kevésbé megértő vagy meg nem értő iparosseggedekkel, munkanélküliekkel éjjel 11 óráig, amíg a vonat 12 utánra vissza nem hozza Pestre családjához? Micsoda jó példa ő nekünk, pap-elnököknek. Főt, *Pintér József* központi elnök december 12-én vele együtt utazott Szödligetre, hogy az ottani tagtestvérek részére hétfői családi estet tartson.

Sellye (Pécs egyházmegye). Az egylet elnökeinek: főt, *Martinkovics János* plébánosnak meghívására december 14—17-én *telkigyakorlatot* tartott a templomban a legény-

a legényegyletnek s az egyházközségnek, hogy az ünnepségeket s az esti bankettet főt, *Fejes Károly* plébános, a pécsi egyházmegyei egyletek egyházmegyei elnöke is megtisztelte megjelenésével.

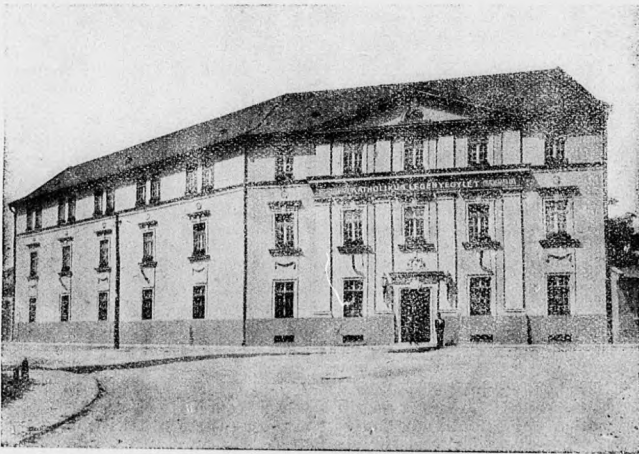
Keckemét (Vác egyházmegye). Az egylet elnökeinek: főt, *Kovács Sándor* apátplébános, főesperesnek meghívására december 22—24-én karácsonyi szentgyónást előkészítő *konferenciabeszédeket* tartott, az egyesület tagjai s külön a Napsugár Leányklub tagjai részére főt, *Pintér József* központi elnök. Ezeket a napokat is megaranyozta az a drága legényegyleti szellem, igazi bensőséges családi szeretet, mely az egész együletet áthatja, annak minden tagját egybeköti s amelynek meghonosítója, őrzője, árasztója főt, *Cservenka József* II. elnök. A legényegyleti mintamestereknek Keckeméti *iparostársadalomban* való előkelő elhelyeződését és szerepét bizonyította már a nyári „Hírös Hét”-tel kapcsolatban

minden titkát feltáró jegyzőkönyveit.

Budapest-Központ, December 14—17-én tartotta karácsonyi szentgyónást előkészítő *telkigyakorlatot* P. *Polonyi Ferenc* S. J. vezetésével. Ugyanezak ő mondta a vasárnap szentmisét, mely alatt megáldoztatta a tagokat és ünnepélyesen fölvett 50 új tagot. December 26-án a Központban tartották a *pestkőrnyéki dékánok* utolsó negyedévi értekezletüket. A Központ kápolnájában prédikációt, szentmisét hallgattak, délelőtt a várost tekintették meg. Ebédre a Központ vendégei voltak. Délután 2 órától 6-ig főt, *Pintér József* központi elnök elnöklete alatt megtartották értekezletüket, beszámolván a legényegyleti mozgalom pesti és pestkőrnyéki eredményeiről és jövő terveiről. Este 6 órakor résztvettek a Központ *karácsonyi-ünnepélyén*. Az értekezleten megjelentek Budapest-Központ, Kőbánya, Újpest, Pestszentlőrinc, Pesthidegkút, Solymár, Szödliget, Pomáz, Monor, Üllő dékánjai. Ez év első negyedévi dékáni értekezlete megtartására főt, *Valter Lajos*, Újpest elnöke hívta meg a pesti és pestkőrnyéki dékánokat és ebédre szeretettel vendégül látja.

Jászárókszállás (Egri főegyházmegye). Ahol állandóan egész évben mozgalmas, eleven élet van, Actio Catholica folyik. A község lelkipásztorának: főt, *Aczél József* apátplébánosnak meghívására a legényegylet és a község hiveinek részére főt, *Pintér József* központi elnök dec. 27—30-án háromnapos *család-védelmi triduumot* tartott. Minden este az összes hivek részére szentbeszéddel, délutánonként külön-külön szentbeszéd férfiak, asszonyok, leányok részére. Külön a legényegylet részére. Imponáló jelenség volt a *férfiakkal* megtelt templom. Nagy figyelemmel és elhatározással hallgatták azokat a kötélességeket, amelyekkel a katolikus férfi a közéletnek és a katolikus közéletnek keresztül a családjának tartozik.

Szekszárd (Pécs egyházmegye). Az egylet másodelnökeinek: főt, *Hábel Vincének* leveléből közöljük a következőket: „Az egylet 1896-ban alakult. A 900-as évek elején szép házat vett és virágzó életet folytatott. Szekszárd keresztény iparosága úgy a rendes, mint a pártoló tagok kedves otthonuknak tekintették. A világháború éveit elvitték a tagokat, sőt az egylet hazafias célből vagyonát hadikölcsönbe tette, így eladott hazának árát is. Így minden vagyonát nélkülözve, egyedül lelkesedése maradt meg és ez a magyarázata, hogy a mai nehéz időben sajáttól otthon szerzésére gondol. — E célra tárgysorsjátékot rendez szép és értékes nyereményekkel. Sikerét nagyban elősegítenék a testvéregyletek, ha legalább is a tehetősebbek szeretettel karolnák fel. Ezért kérünk néhány meleg szót. A sorsjegyeket *Kiss Lajos* apátplébános és *Marth Sándor* világi elnök irták alá. A szekszárdi egylet virágzásához nemcsak a pécsi egyházmegyeségnek, hanem az egész Szövetéségnek is igen nagy érdeke fűződik. A testvéri szeretet támogatásán kívül tehát ebből a szempontból is nagyon kérjük a Szövetség minden emberének segítségültségét.

Egri kat. Legényegylet székháza

egylet tagjai s az egész község katolikus hivei részére főt, *Pintér József* központi elnök, kit ez idő alatt a kegyur: Draskovich gróf tartott vendégül, az egylet II. elnöke: főt, *Baum Ferenc* igaz szeretettel, temperamentummal és hozzáértéssel eleven életű s eredményesen működő együletet alapított s vezet. Sellye az ország szétarabolása előtt ipari központ volt szakmájukban s kulturájukban igen előkelő helyen álló hatalmas iparososztállyal. Elsőrendű fiuk töltik be az egylet kétszobás kis családi házat. Egyik magát önállósított fodrász testvérünk olyan elsőrangú kirakatot állított üzemének, hogy pestieknek sem válnék szegényére. Főt, *Pintér József*, mint a TESZ társelnöke, ez alkalommal nyújtotta át a TESZ kitüntetését az egylet világi elnökeinek: *Krebsz Károlynak* azokért az érdemekért, melyeket az iparosifjúság nevelése érdekében annyi áldozatotozóan szerzett. Vasárnap este *Krebsz Károly* tiszteletére bankett volt a község intelligenciájának s iparostársadalmának részvételével. Végtelenül jól esett

tartott országos ipari kiállítás, most pedig a képviselőtestületi választás, mely 7 legényegyleti mesternek szerzett *városatyaságot*. A keckemétiak ragogó példaképe annak, hogyan kell III. program-pontunkat: a társadalomba, első sorban az iparostársadalomba való eleven beemelési részt vevőre hajtani. Vasárnap este bensőséges gyertyagyújtásos *karácsonyfa-ünnepély* volt nagyon kedves kísérő műsorral: énekek, szavalat, pályanyertes munkák előadása. És a karácsonyfa alól mindenki kapott ajándékot, még a Központ elnöke is: 10 üveg bort a „hírös” pincéből s egy nagy kosár almát. *Baja* Ferenc testvérünk: „Milyen az én iparosifjudeálom” e pályanyertes dolgozatát legközelebb leközzöljük. A második díjat: *Varga Zoltán* testvérünk nyerte. A kedves karácsonyfa-ünnepély elmúlt, de még mindig fiúlinkbe esengnek a kedves karácsonyi dalok: „Szóljatok csak kis harangok...”, „Szólj, csengő esingilingiling...”. S örömmel olvasgatjuk a keckeméti hétfői estek legényegyleti családi szép életük

Napsugár Leányklub

A Napsugárkák tizparancsolata:

Ha a mi leányunk vagy, ne felejtse el, hogy 1. legelsősorban Isten képmása, ember vagy. Mindenekelőtt örökéletre születve, örökélet és boldogság szüntelen vágyával. Isten legszebb dicsősége. Légy is az ég és föld számára akaratom minden erejével. 2. Testi berendezkedésed, lelki hajlamaid s erőd szerint nő vagy. Más életformát magadra erőszakolni gyorsabb vagy lassabb pusztulást jelent. 3. A költő szavai szerint, dalban átszűrődő Isten-üzenet, Isten-segítség vagy az elcsüggedt, hitet, reményt, szeretetet vesztett férfi számára. Minden életnek, boldogságnak szülője s adója. Legelsősorban családod, drága szülőid reménye, öröme, jutalma. 4. Testedre nézve legelső kötelességed egészségének és tisztaságának megőrzése és előmozdítása minden tekintetben. 5. Szellemedre nézve annak okosságá, finom tartózkodása, uri tapintata, gyengédsége, általános műveltsége. 6. Lelkedre nézve annak állandó Istennel való együttése: „Isten és én, mi ketten” jelszó szerint. 7. Testednek-lelkednek együttes Istentől belédteremtett gyönyörű tulajdonsága: a mindenekfölött álló erő, hősi áldozat, ha kell a mártíromságig. 8. Magyar leány vagy? Add vissza hazának a magyar anyját. 9. Katolikus leány vagy? Add vissza a kihűlő tűzhelyeknek Istent s a boldog családi élet egyetlen biztosítékát: a katolikus szentségi házasságot. 10. Modern leány vagy? Add vissza magadban a világnak az elvesztett női ideált.

*

„A nő eszével érez és szívével gondolkodik.” (Goethe)

Jófeltételeink az ujesztendőre

Az új esztendő küszöbén évről-évre „boldog újévet” kívánunk egymásnak, pedig lett-e vajjon ettől boldogabb egy is? Nem! A jókívánások még nem szerzik meg számunkra a boldogságot. Ennek titkát elsősorban önmagunkban keressük, hiszen elsősorban tőlünk függ. A másoké is, a magunké is. Hogyan? Ugy, hogy ha mi valamenynyien jóindulattal és szeretettel közelednénk embertársainkhoz és ténne ugyanezt mindenki, — legyőznénk önzését, kapzsiságát, kényelemszeretét, — mindjárt mennyivel boldogabb, jobb, szebb lehetne körülöttünk a világ! Mennyi derűs és hálás arc mosolygna körülünk. Mennyi kegyelem ragyogná be minden munkánkat! — Hát, ha a boldogabb új esztendő tőlünk is függ, törekedjünk ennek megvalósítására! Tegyük fel magunkban erős, harcos akarattal, hogy jók, jobbakk akarunk lenni és tartunk is ki emellett, még akkor is, ha ez áldozatokat kíván tőlünk. Ki ne szeretne adni, ki ne érezze az ajándékozás szívmellegítő érzését, ami annál jobban előtti, minél értékebb ajándékot adhatott. A három király egykor Napkeletről fejedelmi ajándékokat: aranyat, tömjént, mirrhát vitt az isteni Kisdédnek. Menjünk mi is velük és vigyük Isten előtt kedves ajándékainkat: jófeltételeinket a kis Jézus jászolához. Vigyük jószándékainkat, melyekkel erre az új esztendőre felkészültünk és kérjünk erősítést és segítséget az irtalmas kis Jézustól. A mi aranyunk, melyet neki viszünk: a derű, amely szívünkbeli a benne ápoltt szeretetből árad környezetünkre és amely megarányozza ezt a rideg, szeretetlen világot. Tömjénünk: az áldozatos lélek, mellyel életünket szépen és nemesen akarjuk élni és amely cselekedeteink irányítója lesz majd. A mirrha: kötelességérzetünk. Akarjuk a munkát szeretni, ha keserű, ha nehéz is, mert becsülettel akarjuk teljesíteni kötelességeinket Isten és embertársaink iránt.

— Horváth Lenke.

Központ. Dec. 3-án tartotta tagavatósi ünnepségeit. Dél előtt szentmise alatt az összes napsugarak megáldoztak, este pedig szépen sikerült ünnepély keretében avatott volt Szepessy Ibolyka 25 új tagot.

A magyar Kolping-család gyásza

Nyomatékosan ajánljuk összes egyleteinknek és a magyar Kolping-család minden tagjának ismételt buzgó imádságába Szövetségünk nagynevű elhunytait: *Jakobek Jenőben* gyászoljuk esztergomi egyletünk és *Werbovecz Ernőben* szigetvári egyletünk világi elnökeit, Debrecenből *Tinka László* tagtársunkat ajánljuk az egész Szövetség buzgó imáiba. Igen nagy örömmel vennénk, ha ismételt kérésünkre az illetékes egyletek vezetősége fonyképét és melatást küldene be szerkesztőségünkbe elhunyt testvéreinkről.

Uj egyleteink

Csabrendek (Veszprém egyházmegye). Igen nagy örömmel adunk hírt csabrendeki alakuló egyletünkről azért is, mert a veszprémi egyletünk mostani elnökének; főt. *Serák József* kanonoknak előző működési területe volt Csabrendek. Főt. *Pintér Sándor* káplán buzgólkodik az egyesület végleges megalakításán. Hisszük, hogy lelkes szeretete és nagy hozzáértése mihamarabb megveti alapját egy modern minta-egyletnek, amelyre a Csabrendeken jólpasztorált ifjuság igen alkalmas anyagként kínálkozik.

Egerág (Pécs egyházmegye). Igen nagy örömmel közöljük főt. *Dittér László* másodelnök leveléből a következőket: „Tisztelettel közöljük, hogy megalakítottuk az egerági róm. kat. legényegyletet az 27. rendes és 9 pártolótaggal. A tagok száma utóbb 35-re növekedett. Egyletünk alakulását a pécsi püspök ur öngyméltósága 3407/1934. sz. leiratával tudomásul vette és annak egyházi elnökvé: *Ujváry Géza* esperes, egerági plébános urat, másodelnökvé *Dittér László* s. lelkész nevezte ki. Az egyesület főbb tisztviselőiül már a megalakuláskor az alábbiakat választottuk. Alélnök: Molnár József közs. tanító, pénztáros: Ring József bogárnám. I. dékán: Józsa István. II. dékán: Szűcs János, jegyző: Horváth János”.

Nagyvázsony (Veszprém egyházmegye). Igen nagy örömmel jelentjük a Szövetség régi törzsenek: Veszprém egyházmegyének új egyletekkel történő szaporodását. Főt. *Horváth József* káplán lelkes agítációjára Nagyvázsony gyarapította új egyletével egyleteink szá-

NAGY FERENC

templom-, műbutoranarozó mester és képkeret készítő

Budapest, VIII., Sándor-u. 32
Telefon: 31-3-00

Uj csón vásárolhat

Hiss Endre és Mahunka Ferenc

Budapest, V., gr. Siska István ucca 16

kézműáru nagykereskedés.

Vászon, sifon, asztalnemű, damasztáru, zsebkendők, törülközők, törülruhák, malracok, paplanok, takarók, fehérneműek gyári árban. Minisztériumok, klinikák, kórházak és intézetek szállítói.

mát. Október 25-én tartotta az új egylet alakuló gyűlését főt. *Németh Gábor* plébános elnöklétével. Mely tisztelettel és szeretettel köszöntjük a tisztikarban id. Szaller Vince al-elnököt, Varga József pénztárost, Fodor László dékánt, Legmélyebb tisztelettel és igen nagy hálával emlékezünk meg a kegyurról: gr. *Zichy Párról*, aki igen nagy jóindulatot tanusított és tanusit a megalkult legényegylet iránt a többi közt már abban is, hogy ingyen bocsátott helyiséget részünkre s az új egyesületet saját költségen látta el a legszükségesebb butorral.

„Még az akasztófán lógó cégezés gazemberben is van valami szent és nemes, aki anyját szereti; de a legmagasabbra jutott is hitvány, aki anyjának fájdalmat okoz.” (Edmondo d'Amicis)

Céh bálunk

Hány leányszív megdobbant erre! A Kat. Legényegylet *bálja a Vigadóban!*... Istenem, csak elmehetnek! De sokba kerül s nincs ruhám. Sokat gondoltunk azon, hogy mit tegyünk, hogy 1. sok kislánynak megvalósuljon az álma, s 2. „addig nyújtozunk, ameddig a takarónk ér”. — Megvan! — Készítsünk *egyforma* bál ruhát! Nagyon drágák a selymek, hát mi maradunk a habos fehér grenadin vagy transzparens mellett, nagyon üde, fiatalos anyag s amellet jól kezelhető. (Nem drága és másfél méter széles.) Természetesen földig, illetve bokáig ér, jó bő alj, alul 3 fodorral, melyek közül az alsó 10 cm széles, a többiek keskenyebbek. Felsőrészt sima, nyaknál nagy körgallérral, melynek szélén 3 (3–4 cm-es) fodor van. Bal vállon összefogjuk egy kis csokorral, amelybe bál alkalmával kis piros virágot tűzünk (a virág ruhánkat meg ne fogja!). Ujjá 20–25 cm hosszú, nagyon bő és fodros. Az öv jó széles (saját anyagból), hátul nagy „masni”-val. Varrásnál vigyázni, hogy bál előtt ne kelljen kimosni. Fehér, lakk, sőt ezüst cipő is megy hozzá. Keztyű: ha olésón akarjuk, akkor nyári cérna rövid keztyűnkre varrjunk túll alapot, mely könnyű-kig érjen, végig befűzünk vékony gummi szalagot, a túllre pedig 3 cm. széles grenadin fodrocskákat végig. A fodrokat a ruhára ne varrjuk géppel, hogy könnyen le-szedhető legyen. Így most már mehetünk is a bálba, alig néhány pengőből kiállítottuk ruhánkat, melyet használhatunk farsangban, majálison stb. S a fehér habos-ruhás üde leánysereg január 13-án tavaszt varázsolt a Vigadó patinás falai közé.
Szepey Ibolya.

Kolping élettrajza. Minden újonnan jelentkező tag ezt kapja legelőször a kezébe! Az *újonckutatás* is ezzel kezdődjék s ez a könyv legyen egyik fő anyaga. A dékáni irodák tartsanak pár darabot mindig raktáron.

Kiadja: az Orsz. Közp. Kat. Legényegylet
Felelős szerkesztő és kiadó:
Pintér József.

Adomák

A tanfelügyelő kisfia sirva megy haza, hogy a tanító mindig szekirozza. Az apa másnap bemegy az iskolába, hogy személyesen győződjék meg a dolgról. A tanító a látogató tiszteletére mindjárt az ő kisfiát hívja fel:

— No, fiacskám, mondd meg, mennyi háromszor hét?

A gyerek apja felé fordulva mondja:

— Látod papa, már megint kezdi...

— Anyuka, miért visel a menyasszony mindig fehér ruhát?
— A fehér az öröm színe.
— És miért visel a vőlegény mindig fekete ruhát?
— Ugyan ne kérdezz már annyit!

*

Két előkelő üzletember találkozik. — Nem volna hely nálad a fiam számára? kérdi az egyik. — Mit tud a fiatalember? — Mit tud? Hiszen ha tudna valamit, akkor nálam is akadna helye...

REVERENDA és CIMÁDA speciális készítői CSUHA és POLTIKOVICS

Budapest, IV., Magyar-u. 28, II. 5 vagy Múzeum-körut 21
Telefon: 87-1-96 Postatakarékpénztári csekkzámla: 16397

TOPOR ENDRE
MŰSZTALOS MESTER

KÉSZÍT: TELJES
LAKBERENDEZÉSEKET
MŰVESI TERVEK SZERINT;
KÖLTSÉGVETÉS DÍJTALAN.

VI., Eötvös-utca 1.

KLEMENT JÁNOS

épület- és diszműbádogos
egészségügyi berendező

Telefon: 34-5-14

Budapest, VII., Rottenbiller u. 7

Märzcz József

Mézeskalácsos és
viaszgyertyaöntő,
elsőrendű oltári-
gyertya készítő

Budapest, VII., Rózsa-u. 13

Telefon: 43-4-56

Üvegfestészeti és üvegmozaik műterem

PALKA JÓZSEF

Magyarország aranykoszorus mestere
Budapest, VIII., Baross u. 59. Tel. 30-2-28

Készít stilszerű templomablakokat minden
kivitelben jutányos árak mellett

MÁDL JÁNOS URI SZABÓSÁGA
BUDAPEST, IV., VÁCI UCCA 25. ~ TELEFON